

(1)

D'aptes estimats companys mestres: No podria pas
~~no podria pas~~ ^{passar per aet} ~~rebutjar~~ l'avinentera que auri s'em presenta
 despres de donar-vos la benvinguda en la casa
 principal de l'Orfeó Catala que e la de Cas
 els orfeons de Catalunya, no podria pas de-
 profitar ~~aquesta~~ ^{aquesta} ~~avinentera~~ ^{avinentera}, repetixo, sense
 parlar-vos ~~de aquesta~~ ^{de aquesta} obra dels nostres orfeons
 en la qual podrem els nostres amors, i que
 femur el deure de conservar, enfortir i
 adre millorar sense destinar per la
 seva enunciacio i el seu caracter que
~~per a nosaltres~~ ^{per a nosaltres} es la prae.
 La prae tantment ~~per~~
 els nostres entitats tenen dos aspectes im-

tant: l'aspecte social i l'aspecte artístic.
Mai els que ~~formen~~^{son} els els seus compo-
nents ho havem d'oblidar. Un i altre
és complementen harmoniosament,
i més encara, podriem dir, que unitament
es valenitzen. Aquests dos aspectes tenen
també un altre comú: l'amor a la Terra
que ens ha vist ~~nasquer~~ que veu dir
espectacle de la vida única, de les
seues tradicions més jantes i més pures
i per extensió ~~general~~ de la única de tots els temps d'altres països.
No tots els orfons coincideixen en les i condicions
i iguals per a ~~desenvolupar~~ ^{desenvolupar} d'igual faula
aquests postulats. Però, desic segun ~~faula~~
~~técnica a fin~~ que tots hauran el mateix
entusiasme, i que molts vegades són més

meritoris aquells que externament no 3
donen fruits tan abundants com d'altres.
perquè els resultats obtinguts ~~en el treball~~ donats es
més de que disposen, imposen un
esforç major que molts altres no
traballen a l'exterior amb tot l'èxit.

Som depositaris d'una obra gloriosa que
inicià a la nostra terra ^{el Sr. Mulet} el fundador de
l'Orfeó Caballà, fa ja prop de setanta anys
i que ha donat i que com ~~deia~~ no fa pas
molt un ^{altre} venerable mestre apòstol de la
obra dels nostres orfeons "en ella res pot ésser
abandonat ni ~~abandonat~~ mentre ens mantinguem
fidel·les a aquest ideal i hi no volem que
aquesta obra formidable perdi la importància,
la força i el caràcter que són els seus vics

del misteri que l'ha sostingut i ha de
sostenir-la sempre " "Les institucions, amb
equitat, (perquè el misteri diu) de fons i
fons anells en l'entramanya viva del país,
les institucions com aquests, a laombra
de les quals havem crescut tots, i som com el
pa llevat del pa espiritual que ens
alimenta, no poden ésser de naturalesa
física, elles són el fonament d'una
veritat, d'uns sentiments i d'uns ideals
que no poden deixar de substituir sense gran
perill de que se'ns emprobit i fins ~~corrom~~
-^{ment} el nostre esperit substancial. " "Són com
els ^{nostres} vells monuments de la nostra història
que tenim el deure de conservar, admirar i
venerar, però mai adulterar sense cap reser-

5
te, perquè ells van el petitiu i paprat de la
nostre clara història.

"No val així dir, naturalment, que el treball
que realitzin en ells els poseïdors d'aquest poble
llefat sempre d'èsser sempre el mateix que
realitzaren els fundadors i els artífexs
del ~~seu~~ la seva creixença. El propi
a realitzar que ells van deixar és vast, és
infinit. És que no pot conviar-se a l'ànim a fer
el d'una vida, l'ideal que es va deixar per
sempre vinculats al nostre país. L'ànim
fer vent i arborada que va despertar i ~~des~~
ha de continuar despertant els nostres ànims
i l'ideal que proclamà la "Fe", la Patrua i l'Any"
no poden ser substituïts. Ben ànims, Sant Estien.
mis son ideals de sempre i avui uns pocs

el necessari 11;

aquestes paraules ~~hón~~ constitueixen l'el·le crucial de tot un programa. ~~Elles revelen~~
~~en elles~~ la profunda tradició i l'estimada
idealitza; i fundant i en ella
es reveloritza i amplifica de manera
orgànica i harmoniosa la gran obra.
La nostra obra no es basa "amb records
i floris en unes de mort", la nostra obra
és una obra viva que no renega del
nostre poble, avant-punat i no és
basta en la doctrina d'aquests ven
a desmentir i a proposar, sempre
a ~~mis~~ de la força de cadascun.

Comé proclamar això molt alt
i clar, venim per aquests mans de Déu

conen equivos enlucrados i ³plu

Previsament ~~was~~ pafament d'un article
del mestre Aluis Mulet, ~~passa~~^{va} del orfeó català,
publicat en el butlletí de l'O. Manerren,
l'any 1834, veia ~~a la~~^{a la} veien ara com l'anell
~~al dit i veia~~^{a la} ara com l'anell al dit. Escollit.

article "Alerta o feous"

d'arxiu fa ja 28 anys. I l'obra del orfeon
no l'atruia pas, ací. Ja nostra escola de
composició clorral, ha refut també el
seu canvi. el nostre mestre fundador citava
no més uns nous que haurien refut en
molt amplificant i que en l'actualitat
encara no podrien enser molt més. L'exola

8

Catalana de mítica
Podem afirmar sense temor que amb raritat
específica en general tota la nostra escola
Catalana i l'escuela catalana de composició
dioral ~~però~~ s'aviu una realitat
indiscutible. Té uns característiques pròpies
~~que la fan~~ que li confereixen la perpetuitat
que ^{fan d'ella} ~~la fan~~ ~~una~~ singular dintre la literatura
musical del gènere. Ha estat vivament
l'edició digna tan esperada i que mai arriba
que el capítol d'aquesta. A la nostra terra
no tenim aquesta sort. Havem de procurar
amb tota la nostra força, que ens sigui possible
en sentit al·lusiu i literari ^{literari} dir i donar també
placera citant uns autors. ^{proprietat}
de la nostra escola de música, els poemes i trobes
al cap de la qual hi ha més Rome i les bulles.

i di prème que es un altre país ⁹ par
tar un cas semblant & dir el p^{re}mi
religios - popular - s'ha parlat en l'article de
referència de la cançon travada de les nostres cançons
populares. Jo m'atreveixo a afirmar que no ^{parell}
cas col·lectiu no existeix un cas col·lectiu ~~travada~~
(~~passadissim de fets de tuncos~~) ^{de fets}. El nostre compositor
han donat una gràcia, i un tant i un tant
a la nostra cançon que ~~com un model que~~
un han fet models ^{en el gènere} ~~insuperables~~. Però ~~no~~
~~haurien pas estat ací~~ ^{Per} precisament ^{W. M. M.}
Ravel creient aquests cançons a París interm
per d'O.C. en què a tan emirat que sepa
mòria confusió, d'allí en sortiren (avaluats Natural-

ment per la seva personalitat esborçadora / ¹⁰
les seves Tres Cants / ~~que~~^{per} a chor unió! Nicolau
Tres beaus, oïlens du Vard; Roud, 3 petits
pells de la unió choral "a capella" ...
Però la unió choral catalana ^{pro la ha li mita}
a harmonitzar cançons. A part ^{la que els} dels
~~cançons~~ de Nicolau / que Kant Schindler ^{indica}
de la S. C. de New-York anomena les obres mestres
de la producció choral moderna tan en quan
lit espiritual com en "tècnica" / de les
~~de Petrus~~, de Vives; que en nos cançons,
de les de Morera alguna de les grans
esta unió en la nostra unió
de les ~~traves~~ de Luis Millet que ^{està} ^{afirmant}
sobriament fidelísim de l'esperit del nostre spirit.

de la nostra escola de música popular religiosa¹¹
de la qual part del nostre jovent encara
ignora (o li comve ignorar) l'existència, a part
d'aquests altres fonamentals, etc., s'han obert
a casa nostra nous horitzons a la música
choral. Ja en l'època dels compositors esmentats
la cançó original per a veus, de cantos o regulars,
dimensions ha estat cultivada excel·lentment.
també fou cultivat el poema choral amb
composicions que honoren una escola: V. de S. de S. de S.
(l'Arc de Noé, "El Mal caçador" ~~per exemple~~) f. B. Bamber
(amb "Agnus"), Alfons (a les escales "El volador")
entre altres exemples es poden posar com
a models de musicalitat esplèndida en els
seus volums.

(A la pàg. 11 és)

116
El mestre Frances Puig a qui han
donat el nostre orfeó, en la nova còpia
una producció musical ha reservat un
lloc d'honor a les seves ~~obres~~ produccions
corals personalíssimes, i pot dir-se
que ha creat ~~obres, mestres de finals~~
el gènere en el qual la conjunció
del cor i les nostres cobles de l'artanyà
està resolta de una manera.

a la pl. 12

Citem, sense cap ordre de preferència, els meritisims
compositors d'obres corals de tots els ordes, a Catala,
Joan Hongueres, Antoni Vafuera, ^(amb una capçalera d'alguns difunts) A. Reix, ^{conmemoració} Lloca, Joan
Bulcells, J. Sancho Maricao, ^{conmemoració} Cusells, Riba, Llorens
etc etc ~~plu~~ oblidem Paules el gran Pau Casals
en les seues obres místiques polifòniques.

Però en l'època actual no ens havem limitat a reproduir
l'època anterior. Moltos autors, s'han incorporat a
l'escola coral nostra: p. ex: Roma, Rafael
Subirachs, Joan Tàrras (del qual mencionare' no més
el seu poema de gran envergadura "Mydia etern"), Josep
J. de la Puente, Francesc Civil, Adolf Cabané (autor
d'una obra coral poemàtica magnífica "Rura" que
haurà la nostra producció) Cervera, F. Fornells,
Sotoca, Tor, Taltabull (apert místic tan avui
modest a l'hora de qui canfiem que tard
d'hora podrem fruit del seu poema "Montserrat" que
del qual també l'ore, u'hauria de dir, però que ja tindrem ocasió de fer-ho més endavant

ens te' promés), Pere Jordà, Ricard Barrote (amb ¹³
el seu ascellat poema cloral "Fantasia" de tanta
segunda) ~~amb~~

No pretenc pas haver pronunciat la cinquena
runda. Estic segur que en diria nous fan diferents
de memòria com els precedents. No vull però oblidar
el de Edmunt Tàldri que ja en havia donat
aquella bella mostra de la flora de l'Estdiament de Viny
i que en l'actualitat en ha ofert la meravella
d'unes cançons de muntanya filtrades per la
veva ànima d'artista autèntic. (X) 4 13^{es}

Expressament m'he deixat escapar un
nom del qual és imprescindible parlar ací:
el de Joan Marín. En l'època ~~del~~ del fundador
de l'Orfeó Català, aquest nostre gran músic havia aportat la seva balada
va contribuir al nostre repertori cloral amb unes glories mag-
nífiques de cançons populars (amb la de "Els dos camins" oblidant la ma-
xima recompensa en una de les festes de la Música Catalana que organitzava
l'Orfeó Català). Entre els 12 anys últims el Mestre ha ofert aquestes seves
obres (ell mai no ha deixat l'afany de perfecció) i n'ha produït de nous re-
col·lectes en un quadern que constitueix un veritable homenatge (a la pàg. 154

(X)

136is

Modestament jo amb tota la bona voluntat
he volgut anunciar per a dos mixte uns pocs
nostrials de la nostra literatura versada.
Creo que pel lloc que unes sendament temps
tenia el deure de contribuir a la continuïtat
de la nostra producció coral. per aconseir
i mantenir i prop. de fer que mil han servit
d'espero en la nova tasca. i d'auerament
Angel Guimerà ande el seu "Angel" medita
composició medita encara. Estic segur que no he
creat cap obra nostra, però almenys ~~he creat~~
~~la voluntat~~ he posat tota la nova voluntat
i effort en aportar també quelcom de la
nova collita a la nostra moderna producció coral.
(a la p. 13 (X))

~~Sauvagement~~

al rempliment del nostre art coral. En aquest
volum sobreurt de manera esclatant
la flosa en forma de variacions "El
petit mariclet" que l'autor dedica a
l'Orfeo Català i que constitueix, al men
entendre, una nostra única en la lí-
ratara coral moderna de tots els països

(a la pl. 16.)

~~(aquest afany de perfecció en l'ha deixat
mai el mestre el mestre mai no ha deixat
l'afany de perfecció) a l'ha produït de bon
7 D'enunciant un recopilador a aquesta obra com
feta (en un lloc com refeta o comporta
d'una afany a l'ha produït de bon
de recopilar el nostre art cloral) en
un volum en el qual s'ha volgut
de manera eclatant la flora en form
de cançons encara més. El petit "maquet"
que dedica a l'O.C. i un constituint al me
entendre una nostra crítica en la literatura
donal moderna de tots els països.~~

~~Tota aquesta floració de unitat cloral
l'ha impregnada de nostra obra orfeonica~~

16
Tindria un ^{gran} tan pendiment de un ~~menis~~
~~de les obres~~ ^{de} dedicar un llac
d'honor a la producció coral ~~de~~
per a ^{dur} a veure i orquestra que l'ha creat a,
l'entorn de la nostra obra. No es
pas aquesta molt nombrosa
però sí d'una belairada ^{pl}al·l'at. Citari
un "La Vierge de Madal" de barbote de ^{el 1er} ^{oratori} ^{calat}
"Legenda" de Chaurani i de ^{el 1er} ^{oratori} ^{calat}
"Cant espiritual" de Montsalvat ^(Muntsalvat)
tres obres estrenades per l'Orfeó Català.
també per haver existit d'un concurs
convocat per ^{apareixen entitat} ~~Orfeó~~ ^{Català} citant el
poema "Montenat" del P. Marcani S. J.

(17)
on les imprime, ~~els~~ ^{també} ~~veguets~~ i la lírica
esaltant del nostre Unió hi ha ben pocs.
els concursos que ~~periòdicament~~ ^{també} han
convocat els orfons de Catalunya, ^{han}
contribuint al dubte a l'esplendor
renaiement de la nostra Escola.
Però ^{donc} encara dire' més, ~~al~~ ^{al} ~~han~~ ^{han} contribuint
poterament al ~~renaiement~~ ^{renaiement} de la
nostre Unió en general. Podiem citar
varis exemples. Obris sempre
~~importantíssimes~~ de i de Unió
de camara importantíssimes
de Taldrà (Vistes al mar. Sants
entruelles de començament)

18

Lambert, ^(Am. Valse) ~~Jaques~~ ^{Jaques} ~~Anna~~ (Trio, ~~Valse~~
~~comp. a l'inst. d'orgue~~) Juli ~~San~~ ^{San} ~~eta~~
(l'esplendorosa suite en sol obra Cabdal
de la nostra música la ^{generosa} ~~ultra~~ ^{lirica} ~~de~~
~~la qual i el~~ ^{el} ~~jabor~~ i ^{el} ~~labor~~ ^{honor}
inconfundible ^{de la qual} ~~la~~ ^{fun} ~~immortal~~) ^{total}
Vale etc. etc. - ^{Alfon}

Pero es que a més ^{al voltant de} la nostra escola
de coral, han aplegat compositors
d'altres gèneres (14 ~~compositors~~ ^{lieds}
i ^{simfonia}) que han actuat ^{en} ~~un~~ ^{en}
arribat al ^{en} ~~redó~~ ^{amb} ~~constant~~
amb les institucions coral,

Lambert (poema simfonic Vallens), Joaquin (18)
Serra (Tro. Varsava per a piano i orquestra), Juli
faneta (l'esplendorosa "Suite en sol" obra cabdal
de la nostra unió, de generosa vena lírica
i labor nostre inconfundible que la fan
immortal). Alfons Vila (an t'ens veu) de
Zamacois (ben sega) etc.

Però és que a més, al voltant de la nostra
escola coral s'han aplegat compositors d'altres
països (de camara, ^{lieds} ~~cançons~~, simfonic) etc que han
davant de les produccions
~~de la nostra~~ per dir-ho així, al seu redó, en con-
tacte amb les nostres institucions corals i
moltes vegades guiats pel mateix esperit:
molts de els -

20
anual, n'estava ^{espectacularment} lucida ... En la
~~testimoni, com ve~~ duan, cans com
afect produïen adduï de pler de
fona de casa i de casa nostra
entusiasta de la nostra obra. El album
(^{del nostre orfeon} ~~la l'Orfeon Català i de l'Orfeon~~
x ~~de cançons orfeon~~ festan plen d'afers
testimonis, Stravinski donca la 1^a
audició a Barcelona ~~de~~ la lleve
sinfonia del Prins. durant l'Orfeon
guierne. Plominer dona a cançons
de Barcelona el "Oratoriu" "El Rex"
David "dirigit l'Orfeon de Sant
~~Fuig estac~~ ~~cançons de cançons~~ tal, ell, deb ^{apud} ~~cançons~~ ^{certitud} ~~il·l~~
~~que~~ ^{gran clava}

Don Strauss dona una de les seves
audicions dels seus intencions clars
a 16 veus dirigit el 'Orfeo' Calais
al gran Teatre del Liceu i le fa
el clapis més grans ^{que aquesta entitat mai}
hagi tingut. ^{amb una missió va} ~~amb una missió va~~ ^{amb una missió va}
a donar per tal d'omplir el seu pla
a 16 veus ^{inmortal} per aquella entitat. En
aquests temps Don Strauss
dedica les seves més entusiastes amb l'obra
del seu ^{de l'Orfeu a Bonum} ~~de l'Orfeu a Bonum~~ ^{de l'Orfeu a Bonum}
Humboldt. ^{de l'Orfeu a Bonum} ~~de l'Orfeu a Bonum~~ ^{de l'Orfeu a Bonum}
Després de la nostra audició de la Part
1. - Praeludium de Bach, ~~donc~~ que el

nostre amb l'ambient ~~través~~ ^{per}
un respecte a les ^{en elles} ~~condicions~~ ^{audicions}
li ha produït emocions, fins a quella
data inconfondible a la seva vida
~~etc etc~~

gràcies als nostres orfeons ^{Barcelona}
i la seva en contacte amb les obres ^{melodramàtiques}
^{uniques} un fons - cronològic de l'història de
la lírica (per poder a el nostre ^{climàtic} ^{del}
"en el seu article") i "família" amb ^{va} ^{de} ^{les} ^{obres}
"a Capella" més importants d'adobe. No
fa pas molts dies parlant amb el nostre
Perey fons comentarem les ^{tasques}
innovacions ^{en el} de repertori ^{del}
^{per} ^{obres} ^{que} ^{nosaltres} ^{desfilarem} ^{defredes}
la l'obra com presa a partir de la facubament

de la nostra guerra civil ^{el 1936-39, 23}
~~anys d'atres a la meitat dels orfeons~~ ^{els temps actuals}
~~de~~, i valament even de considerar: Jo MAT
tinc aei dates precises, a la ~~MA~~ de la ~~MA~~ de la ~~MA~~ de la ~~MA~~
els orfeons ~~semanes~~ en aquest sentit, però
ni per que afirmar rotundament que
el "Orfeu" que jo dirigixo de de la ~~MA~~
re-aparar en 1946 ha interpretat 321 obres
d'autor ~~managers~~ ^{estrange}
d'aquests 16 anys d'orfeon 120 obres clorals
a Capella 128 Cançons populars ~~cançons~~
i 57 composicions ~~polifòniques~~ religioses
polifòniques i de cançons populars ^{dans hi}
d'aquests 321 obres 175 han estat ^{(MA) de cançons} dans
en ~~extrema~~ o ~~figa~~ andició. No en hem
pues deixat parlar per la ~~interna~~ ^{mo que} ~~plena~~

~~Callant la nostra tradició~~ ²⁴
→ fundant-ns en la nostra tradició, ^{Reputori}
tradicional l'havem ampliat en
una proporció considerable i
amb productes de la nostra exportació

El orfeon de Catalunya ha ~~en~~^{portat}
de la millor manera per el en estat possible
la practica dels seus afecs en el
gran l'aspecte espiritual i social viu
d'una importancia ~~ex~~ incuestionable.
Les unitats d'~~CMA~~^{amb intencio, amb orgues, poms} cant han estat
constants entre els nostres orfcons. Se
espera que, ens harem estimat i conquis
cada dia més. ~~Estat així no ha~~ amb
esperit germinal, donant a l'alma una

25
i cor obert! → tot això, tota l'obra
que acabo d'exposar, no han estat
volentment, parant, i des i'illu
mo' realitats.

Aquesta obra dels orfres ^{del museu} evidentment
ha tingut una projecció a Espanya i a ^{la} ~~Espanya~~ i a ^{la} ~~Espanya~~
~~el'estranger~~. En tinc testimonis
~~en alguns museus fins en 1955~~
No he pas mai vist Jacques Chailley, sub-director del
Conservatori de París i director de la Societat
Clou Alauder de la mateixa capital
escrita: ^{est 1955} "jo no he pas conegut ^{el clau} ~~plu~~ ^{però}
jo ve' que del ~~seu~~ ^{seu} ~~incompreensible~~ "razonnement"
i de la seva amistat amb Justine Danna, ^{nasque} ~~la~~
l'Alauder (1929) i després d'ella tot el moviment

choral dient a França del seu ²⁶
exemple!!

Tenim doncs ~~per~~ una responsabilitat re-
coneguda de la qual u'havem d'estar
glosos ^{i que} i havem de procurar conservar
de la nostra obra se u'hem derivat influència
a Espanya i a l'estranger. ~~Però~~ la nostra obra
ha estat sempre fidel al nostre caràcter
racial i si havem estat alboradors i
adonc havem tingut influència ^{per}
de cara ~~per~~ ^{se des} precisament ^{aquí} ~~per~~
havem estat ~~fidel~~ ^{sempre informant} al nostre esperit
seiem més universal com u'és reflex de
la nostra. ~~L'home el home diferent~~
~~no és amb~~ No entrem la universalitat

d'altra manera, almenys ella ⁽²⁷⁾
una utopia o una pedanteria que encara
es pitjor!

Amb la constitució definitiva d'ales
Província Tècnica d'Orfens formada ^{els elements tècnics} ^{extremament alligats} ^{a ell} ~~exclusi-
vament~~ ^{element tè} per ~~metres~~ dels ~~mateixos~~ tal
com ho era l'antiga "germanor" dels
Orfens de Catalunya" el naixement
de la qual vegei com un apèndix de l'home
a l'O.C. ~~per els orfens~~ ~~li dedicant~~
~~el any 1917~~ ~~per la seva eficaçia~~
~~i per l'encert~~ ~~en votar la~~ ~~seves normes~~
~~la seva constitució~~ ~~per la comunitat i cooperació~~ ~~de la~~

nostra obra.

28

Peny; de l'home

Manca parlar (ha
ferrat un oblid que em doe molt)
de la glossa de Redell en les
obres amb oportunitat i de "Bona
de la Nit i del dia i de la terra i
de l'amor " de Moresa, en parlar
de les obres clorals.